

I aktieselskaber, hvor staten alene deltager som en blandt flere aktionærer, vil bestyrelsesmedlemmer, der alene er indvalgt af staten som aktionær via generalforsamlingsbeslutning, være stillet som andre bestyrelsesmedlemmer. Der vil i disse tilfælde kun kunne ske videregivelse af oplysninger om selskabets forhold til ministeren, når der er en afgørende offentlig interesse i, at vedkommende minister gøres bekendt med forholdene.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt en minister kan pålægge et bestyrelsesmedlem at videregive oplysninger, antager justitsministeren bl.a., at den almindelige – ulovbestemte – instruktionsbeføjelse for en minister normalt kun gælder tilfælde, hvor et bestyrelsesmedlem varetager bestyrelsesarbejdet som led i sit almindelige tjenesteforhold til staten.

For ministeren gælder også tavshedspligt. Straffelovens § 152 er dog under hensyn til rigsrevisorlovens § 12 ikke til hinder for en videregivelse af oplysningerne til Rigsrevisionen til brug for en revisions sag.

Da Rigsrevisionen og statsrevisorerne ligeledes er omfattet af straffelovens bestemmelser om tavshedspligt, indebærer det imidlertid, at de oplysninger, som er indhentet gennem en minister, som udgangspunkt ikke må offentliggøres.

3. Justitsministeren har om Rigsrevisionens muligheder for at videregive oplysninger til statsrevisorerne om forhold, som er konstateret som medrevisor af aktieselskaber, oplyst, at der frit vil kunne ske en sådan videregivelse. Statsrevisorerne anses dels ikke som »vedkommende« i henhold til årsregnskabslovens § 61 1, dels vil en bestemmelse om tavshedspligt under alle omstændigheder skulle vige for grundlovens § 47. Videregivelsen kan ske, ikke alene når statsrevisorerne har bedt om oplysninger, men også, når disse må anses for at være af betydning for statsrevisorerens virksomhed. Det forudsættes dog, at de fortrolige oplysninger, som videregives til statsrevisorerne, som udgangspunkt ikke bliver offentliggjort.

4. Justitsministeren har om det habilitetsspørgsmål, som kunne tænkes at opstå, hvor Rigsrevisionen efterfølgende iværksætter en undersøgelse af regnskaber, som man tidligere i egenskab af medrevisor har givet blank revisionspåtegning, udtalt, at der ikke består et sådant problem, hverken hvis sagen betragtes efter reglerne om myndighedsinhabilitet, eller hvis sagen betragtes ud fra synspunktet om tilbagekaldelse af begunstigende forvaltningsakter. Særligt om sidstnævnte er det anført, at der skal sondres mellem behandlingen af regnskabet som medrevisor og som Rigsrevision. Rigsrevisionssagen er at betragte som en selvstændig »ny« sag.

5. Ministeren har til beretningens punkt 49 om Industriministeriets udtalelse påpeget, at Rigsrevisionens pligt til at bistå statsrevisorerne er fastslået i rigsrevisorlovens § 8. Denne pligts opfyldelse kan umuliggøres af andre retsregler, men Rigsrevisionen kan ikke – som anført af Industriministeriet – vælge sig ud af pligten.

6. Justitsministeren er ikke enig i beretningens supplerende notat, hvor det er anført, at der for Rigsrevisionen som medrevisor i statsaktieselskaber gælder særlige begrænsninger i adgangen til at videregive fortrolige oplysninger til statsrevisorerne. Ministeren begrundede dette med henvisning til grundlovens § 47 og statsrevisorlovens § 4, stk. 2. Ministeren finder tværtimod, at Rigsrevisionen i medfør af statsrevisorlovens § 4, stk. 2, er forpligtet til at videregive oplysninger til statsrevisorerne, uanset hvorledes oplysningerne er fremkommet.

For så vidt angår statsaktieselskaber, hvor Rigsrevisionen ikke er medrevisor, anfører ministeren, at den pågældende minister ikke med henvisning til selskabslovgivningen kan modsætte sig en anmodning efter rigsrevisorlovens § 12 om at udlevere de ønskede oplysninger. Ministeren vil være forpligtet til at stille disse oplysninger til rådighed for rigsrevisor og statsrevisorerne.